

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 272 |

פרשת כי תשא תשפ"ו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת כי תשא

וּנְתַנּוּ אִישׁ כִּפָּר נַפְשׁוֹ (ל, יב).
הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע
אמר: 'כופר' הוא לשון התדבקות,
שצריך לדבק נפשו להשם. ואז
'לא יהיה בהם נגף' שלא ישלוט
בהם שום דבר רע ח"ו.

(בית אהרן סה, ד)

זֶה יִתְּנוּ (ל, יג). וברשי"י ז"ל
כמין מטבע של אש הראה לו.
אמר הרה"ק רבי אהרן מקארלין
זי"ע: התשובה לכל העבירות
הוא שיעשה להיפך, אבל כאן
אצל תאוות ממון התשובה
הוא כמין תאוות אש שהיה לו
במטבע, יתן אותו האש ממש לדי'
- היינו שיפזר ממונו לצדיקים.

(דברי אהרן)

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֶּׁבֶת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשֶּׁבֶת לְדֹרֹתֵם בְּרִית
עוֹלָם, בְּיַמֵּי וּבְיַמֵּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת
הוא לעולם וגו' (לא, טז-יז).
הגה"צ הרידב"ז זצ"ל מצפת,
פעם אחת בעת בחרותו חשקה
נפשו להיכנס לבית שבת לשמוע
תורה מהרה"ק ר' משה מקוברין
זצ"ל, שמע ממנו שפירש את
הפסוק הנ"ל: שבת היא 'אות'
וסוד נסתר 'ביני ובין בני ישראל',
אולם 'לעולם' הזה לא יכולים
לגלות הסוד הזה, ומודיעים להם
רק הטעם הפשוט 'כי ששת ימים
עשה ה' את השמים ואת הארץ',
אולם יש עוד אוצרות גנוזים
ונסתרים בעד השומר שבת
ונחלה בלי מצרים, כמו שאמרו
חז"ל.

(אמרות משה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר
'קדושת הקדוש' הנמצא בשלטי עריכה

סיוע לקדש מעשיו הגשמיים

בְּכָל דְרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִישֵׁר אַרְחֻתֶיךָ (משלי ג, ו). התורה והמצוות נקראים בשם דרך, כמאמר (שמות יח, כ):
'והודעת להם את הדרך ילכו בה', כי היא דרך המלך מלכו של עולם יתברך. ואורח נקרא אורח קטן ונתיב אשר
לא סלולה כל כך, והיא עשייה גשמית אשר היא גם כן אורח ונתיב לעבוד בהם השי"ת. והנה בעסוק אדם בתורה
ובמצוות, יותר נקל להיזהר שיעסוק בהם לשמו יתברך, ושיהיה עבודתו בלתי לה' לבדו בלי תערובת מחשבת
פיגול להנאתו ח"ו. אך בענין עשייתו הגשמיות האכילה .. בזה קשה מאד להיזהר שיהיו עשייתו זך בלתי לה' לבדו
בלי שום תערובת הנאת גופו, ובה צריך מאד סיוע ועזר מהא"ל יתברך שיזכה לבחינה זו. וזה הוא מאמר הכתוב:
'בכל דרכיך דעהו', כלומר תראה להשתדל בשעה שאתה הולך בדרך הגדול, היינו כשאתה עוסק בתורה ובמצוות
ובתפילה תראה שתעשה בלתי לה' לבדו, וזהו דעהו לו יתברך. וכשתעשה כן, אזי והוא יתברך יישר ארחותיך,
היינו כשאתה עוסק בנתיב העולם במעשה גשמיות שקשה מאד להתקדש עצמך במעשה ההיא, אזי הוא יתברך
יישר אורח ההוא ויסייע ויעזור לך, באופן שכל מעשיך יהיו קודש בלתי לה' לבדו בלי תערובת הנאת גופך כלל.

(שמע שלמה השלם והמפואר ענינים אות קעו)

עיטורי קודש

לאדם לכיין שעשייתו תהיה לשם שמים. לעומת זאת,
'אורח' הוא שביל קטן וצדדי - זהו החלק הגשמי של
צורכי העולם, שבזה קשה מאוד לאדם לפעול לשם
שמים מבלי לערב את הנאת הגוף.
לכן נותן הפסוק עצה: 'בכל דרכיך' - אם בעת שאתה
צועד בדרך (בדברים הרוחניים) 'דעהו' - תכוין לשם
שמים, אזי תזכה 'והוא יישר ארחותיך' - הקדוש ברוך
הוא בכבודו ובעצמו יעזור לך, וייתן לך את הכוח לקדש
אפילו את הפעולות הגשמיות שלך (היאורחות), כך
שגם הן תהיינה בלתי לה' לבדו.

הא בהא תליא

יש להוסיף ולהאיר, כי השפעה זו פועלת גם לצד השני.
כאשר האדם מתאמץ ביותר לקדש את עצמו בעת
התעסקותו בחלקיו הגשמיים, אזי עבודתו בחלק הרוחני
תהיה בבקל.

רעיון זה מובא באמרתו של רבינו על הפסוק: 'ימלא
פי תהלתך כל היום תפארתך', ופירש רבינו: אימתי
'ימלא פי תהלתך'? כאשר 'כל היום תפארתך'. ומתי
'כל היום תפארתך'? כאשר 'ימלא פי תהלתך', ע"כ.
וביאורו, אימתי 'ימלא פי תהלתך' דהיינו תפילה כראוי
ובכוונה, כאשר במשך 'כל היום' כל מעשי היום נעשים
לשם 'תפארתך' - לתפארת הקב"ה. וכן גם להיפך -
אימתי 'כל היום' מעשי נעשים לשם 'תפארתך',
כאשר 'ימלא פי תהלתך' בתפילה כראוי
ובכוונה. וראה עוד בהרחבה בעלון קמ"ו.

הרוחני והגשמי

עבודת ה' כלולה משני מישורים, המישור האחד הוא
החלק הרוחני - לימוד התורה, קיום המצוות, עבודת
המידות והדביקות בה'. המישור השני הוא החלק
הגשמי - עיסוקו של האדם בצרכי גופו ההכרחיים,
כאכילה ושתייה ושאר צורכי הגוף. את שני החלקים
הללו נדרש האדם לעשות לשם שמים בלבד.

בעוד שבעניינים הרוחניים, הגם שנדרשת בו יגיעה,
קל יחסית לכוין את העשייה שתהיה בלתי לה' לבדו,
הרי שבעת העיסוק בעשייה גשמית, המלאכה כבדה
עד למאוד. שכן, בעת אכילתו ושתייתו, גופו של האדם
נהנה בהכרח, וכיצד יוכל האדם להתעלם מן ההנאה
הגופנית ולכוין את מעשיו אך ורק לשם שמים?
על קושי גדול זה בא רבינו ומלמדנו כלל גדול ודרך
סלולה בעבודת ה'. כאשר האדם מתאמץ ומזכך את
מעשיו בחלק הרוחני ועושה אותם בלתי לה' לבדו, בלי
שום תערובת של מחשבת פיגול, או אז בבואו להתעסק
בחלק הגשמי שאז קשה להתקדש, יזכה לעזר וסיוע
מהשמים שיוכל לעשותו בלתי לה' לבדו.

ביאור הפסוק

ובזה מבאר רבינו את הפסוק: 'בכל דרכיך דעהו, והוא
יישר ארחותיך', שהוא מחלק בין 'דרך' לאורח.
'דרך' הכוונה לדרך המלך הרחבה והסלולה -
ואלו הם החלקים הרוחניים, שבהם קל יותר

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיתו. (רבי אשר מסטאלין)

לפרטים אודות לינה במלון לודמיר באמצע השבוע,
ארגון קבוצות לשבתות, או הכנסת אורחים והמקווה בבית רבינו

04-30-10-900

או במייל: A02301122@GMAIL.COM

נא להתקשר למשרדי
הכנסת אורחים לודמיר

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

אשר תברך יבורך

שעשיתי, ברם לא עשיתי זאת לכבוד עצמי ח"ו, רק מחמת שחובות החצר כבר עלו והשתרגו למעלה ראש, על כן בטחתי בה', כי זכותו הגדולה של רבינו תגן בעד היהודי להיושע בדבר ישועה ורחמים!
חיוך רחב עלה על פניו הקדושות של רבי ישעיה'לה מלאות הרחמים והחסד, והוא פתח וסיפר:

מעשה היה לפני שנים רבות, בחיים חיותו של הרבי הקדוש הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק. בעיר ליז'ענסק התגורר יהודי למדן וחסיד ושמו אלימלך, כשמו של הצדיק הקדוש שחנה בעיר זו. יהודי זה אשר היה אביון גדול, וכל ימיו סבל מעוני ומחסור, הגיעו בנותיו לפרקן, ובאין הפרוטה מצויה אצלו, לא היה לו נדוניה להציע בעבורן, ונותרו בבית בבושת פנים. כיון שהדוחק הרב וגבר עליו, החליט לנדוד לעיר רחוקה, מלוכב בחלוקא דרבנן, וכאשר ישאלו לשמו, יאמר שהוא 'אלימלך מליז'ענסק', אשר זה נכון באמת, והשומעים בוודאי יחשבו שהוא אכן הרבי ר' אלימלך, ובכל אתר ואתר שגיע יתכנסו יהודי העיר לכבודו, וימסרו לו פתקאות בצירוף סכום הגון לפדיון נפש, כך יעלה בידו להשיא את צאצאיו. כאשר חשב כך עשה, התלבש באיצטלא דרבנן, ונסע לעיר רחוקה, והתיישב בבית המדרש. לא עבר זמן מרובה, ואחד מתושבי העיר ניגש אליו, ונתן לו שלום, וחקרו לשמו ולשם עירו, והשיב לו: שמי אלימלך, וביתי נמצא בעיר ליז'ענסק. בהיות אותו ר' אלימלך תלמיד חכם ובעל צורה, וגם היה מלוכב בחלוקא דרבנן, על כן חשב אותו יהודי שבוודאי זהו הצדיק המפורסם הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק, ומיד נעשה רעש גדול כי הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק הגיע לעיר!

האהלה על ציונו של הרה"ק רבי אלימלך מליז'ענסק ז"ע

גדול כל אנשי העיר לקבל מפיו ברכה עצה וישועה, נתנו פתקאות וביצידם דמי פדיונות גדולים ועצומים, ויחזור ר' אלימלך לביתו עם סכום נכבד למאוד. כאשר עברו כמה ימים התחרט על מעשיו, ויבא לפני איש האלקים הרבי ר' אלימלך, ויספר לו את כל אשר עשה עם שם קדשו, והתמרמר מאוד לפניו, והוציא פרנסתו הקשה העבירתו על דעתו, וגרם לו לעשות את אשר עשה, והוציא דמיו וחינוכו לשולחן, ואמר, הכסף הזה נתנו לי היהודים שחשבו שנותנים צור פדיון נפשם לכבוד רביה"ק, ואינו שייך לי כלל, אם רבינו חפץ, ירחם נא אלי ויעניקני נא חלק מן הכסף, כדי להשיא את בנותיי. כשמוע הרבי ר' אלימלך את דבריו, שאלו: איך הרהבת עוז בנפשך, להבטיח ישועות ורפואות? השיב לו אותו ר' אלימלך: לפני שהתחלתי לקרוא פתקאות, שפכתי צקון לחשי בתפילה, וזה אמרתי בבקשת: אגא ה', הרי יהודים הללו חושבים שבאמת הנני אותו פועל ישועות בישראל הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק, על כן אבקשך אדון הכל, כי שמו של הרבי ר' אלימלך לא יחולל, ועזור לי שיתקיים בי יאת אשר תברך מבורך וכל הבאים אלי להתברך, יתברכו בזכותו הגדולה של אותו צדיק. הפטיר הרבי ר' אלימלך ויאמר: "את אשר כבר עשית אין להחזיר, אבל הנני מתרה בך, כי לעולם על תנסה לעשות כן!" כאשר גמר רבי ישעיה'לה לספר את המעשה באזני ר' שלמה, הפטיר ואמר: "הערסטו שלמה?" [=האם שמעת שלמה?]

לרגל הילולת הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק ז"ע - כ"א אדר תקמ"ז.

קול חריקה צורם, וצניפת זוג סוסים אבירים, הפר את השקט המבורך בעיירה קערעסטיר. עגלה הדורה ומפוארת חנתה על פתח ביתו של הצדיק רבי ישעיה'לה מקערעסטיר, ויהודי עשיר לבוש מחלצות ירד מתוכה בצעדים נמרצים. "הכניסוני בדחופות אל היטשאד ראביי!", קרא העשיר לבוש השיראין, "אשתי נחלתה במחלה קשה, והרופאים כבר התיאשו ממנה, ואם היטשאד ראביי יפעול שתתפרא, אשלם במיטב כספי כל סכום שרק יבקש ממני!" באותם ימים יצא הצדיק רבי ישעיה'לה מן העיר, ושהה באחת הערים הסמוכות למשך כמה ימים, ומועד חזרתו לא היה ידוע. מחוץ לביתו של הצדיק, עמד באותה עת ר' שלמה ענגל, ושמע את בקשת האורח ואת הבטחתו. ומכיון שידע היטב את האצור הכספי הקשה השורר בחצר, אחרי שהחובות כבר עלו למעלה ראש, סבר כי יאסר להחמיץ הזדמנות גדולה כזו, והחליט לעשות מעשה נועז. הוא ניגש במהירות אל הגבאי ששהה בבית הרבי ולחש על אוזנו: "תאמר נא אל היהודי העשיר, שהרבי נמצא בחדרו, ובעוד זמן קצר יוכל ליכנס אליו... אני אתחפש כמו רבי, אתלבש באדרת שער ואצנוף שטריימל על ראשי, אתיישב על כסא רבינו, ואתה תשמש כגבאי, אין לנו ברירה אחרת לעת כזאת."

מתחילה חשש ר' שלמה לעשות מעשה כזה, אבל התחזק ושם בטחונו בד', כי זכותו הגדולה של רבינו תגן עליו, שברכתו תתקיים, כאילו רבינו עצמו האציל עליו את ברכת קדשו, והרגיע עצמו בכך שכל ממתו הלא אינה כי אם לטובת חצר קדשו של הצדיק, ולמען מפעלות חסדיו הענפים, ובית התבשיל הענק המאכיל אלפים ישראל. התכנית יצאה לפועל בדיוק כמתוכנן. האורח מסר את הפתקא להיטשאד ראביי - ר' שלמה. הגבאי תרגם את דבריו בשפה ההונגרית, ולבסוף עצם ר' שלמה את עיניו, והשיט את ידו ויברך ויאמר: "הקב"ה שהוא הרופא חולים, בוודאי יעורך שאשתך תתפרא ברפואה שלימה בקרוב!" היהודי הניח על השולחן סכום הגון לפדיון נפש, והבטיח שכאשר תתפרא ברפואה שלימה, יחזור לכאן, ויתרום תרומה יותר גדולה, ויצא היהודי מחדר 'הרבי', וילך לדרכו לחזור לביתו. אחרי כמה ימים, שב רבי ישעיה לביתו תל התלפיות לרבבות ישראל, ויבוא אותו היהודי העשיר שנית לקערעסטיר והביא תרומה גדולה, עגלה מלאה כל טוב מאחוזתו, כמות מרובה של עופות, שקי קמח, ושקי תפוחי אדמה, וביקש להיכנס לחדר רבינו, ברצונו להודות לו על ברכתו שהתקיימה, אחר שאשתו התרפאה באופן מופלא למעלה מדרך הטבע. לתומו חשב היהודי העשיר כי הצדיקים ודגים כמו עורכי דין, כאשר היום יושב בלשכה עורך דין זה, ולמחרתי יושב עורך דין אחר. פתח וסיפר לרבי בשמחה רבה, כי לפני זמן מה ביקר כאן, ואז נכח כאן רבי אחר והוא נושע בכח ברכתו, והניח על השולחן סכום עצום מאוד, פי שנים כמה שנתן בפעם הראשונה. בתבונתו הרחבה הבין רבי ישעיה'לה את מה שאירע, וכאשר יצא היהודי מחדרו, פקד הרבי: "שיקט'ס מיר אריין ר' שלמה!?" [=הכניסו אליי את ר' שלמה]. ר' שלמה אגל בננס אל רבינו, ועל אף היותו מקורבו הגדול, רעדו כל איבריו מפחד, בחושו כי עתה נתגלה המעשה הרבי-שפיל [=הצגת הרבי] אשר עשה. "וואס איז דאס? וואס האסטו געטאן!?", שאל הרבי. ויפתח ר' שלמה בכפיפת ראש ובקול לחש ויאמר: "הנני מודה ומתודה על מה

יְלִדֵי רִבְנֵוּ שְׁלֵמָה // חֵדֵת הַשְּׁבֻעָה

חֵדֵדָה: מַה מְרֻמָּזֵת הַמְּלָה 'דָּרָךְ', וּמַה מְרֻמָּזֵת הַמְּלָה 'אֲרָח'?

הַפְתָּרוֹן מוֹפֵיעַ בְּעֵלּוֹן זֶה.

בְּכַדֵי לַעֲנוֹת יֵשׁ לַחֵיג לְקוֹ לודמיר 023011122 לְהַקִּישׁ 0 וְלַפְעַל עַל פִּי הַהוֹרָאוֹת.

נִתֵּן לַעֲנוֹת עַד לְיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁת וַיְקַהֲלֵה פְקוּדֵי
בֵּין הָעוֹנִים נְכוֹנָה, יִגְרַל זְכוּי לְרִכִּישַׁת מִתְּנֶה בְּסֵךְ 50 ש"ח
הַזְּכוּה לְפִרְשַׁת תְּרוּמָה: יִשְׂרָאֵל דָּוִד פִּקְשָׁה, בְּנֵי בְרִק

רְבִי אֵלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֲנִיִּסְק

לפתח את הקבר, גלו כי גופו הקדוש היה שלם וקיים באופן מבהיל ביותר. אמר הרה"ק מרח"ן כי ארבע מאות שנה בטרם ירדה נשמת הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק בעירו ליז'ענסק. לעולם בזכותו הנשגבה. ואמר הרה"ק מהר"ש מבבלזא: מה שיהודי עשה תשובה עד הנה, ומה שיהודי עוד יעשה תשובה - הכל הוא מכוחו של הרבי ר' אלימלך ז"ע.

רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל הֲרָבִי ר' אֵלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֲנִיִּסְק, תְּלִמִידוֹ שֶׁל הַגְּדוֹל מַמְעוֹרֵיטְש, וְרַבֵּן שֶׁל כָּל בְּנֵי פוֹלִין וְגִלְצִיאָה שֶׁהָלְכוּ כָּלָם לְאוּרוּ הַבְּהִירָה. נִפְטַר בְּשַׁנַּת תַּקמ"ז וְנִטְמַן בְּעִירוֹ לִיז'עֲנִיִּסְק. מִזֶּה שָׁנִים רַבּוֹת הִפָּךְ צִיּוֹן קָדְשׁוֹ לְמִקְוֵה עֲלִיָּה רַבְתִּי בְּיוֹם הַהוֹלָאָה. מִסְפָּר, כִּי בְּשָׁנוֹת מִלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנַיִת, כִּאֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ בְּמִקְוֵה תוֹשְׁבֵי הָעִיר וְהִכְרָחוּ עַל יְדֵי הַנָּאֲצִים

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

ארבע שנים לרכישת בית המלון

במים אלו מציינים ב'הכנסת אורחים לודמיר', ברוב הודיה נרגשת להשי"ת, ארבע שנים תמימות מעת רכישת בית המלון הגדול והוותיק בעיר, שבס"ד גדולה ועצומה עבר מידיים נכריות לידי 'בית הכנסת האורחים לודמיר', למען רווחתם של המוני ישראל העולים לציון קדשו של רבינו. בזכותם הכבירה של נאמני רבינו אנשי החיל אשר התכנסו ובאו שבועות אחדים קודם לכן אל לודמיר, והגישו את נאמנותם ושותפותם למען רבינו הקדוש. תהליך הרכישה היה גדוש בהשגחה פרטית נפלאה ומסעירה, כאשר החוזה נחתם שלושה ימים בודדים לפני פרוץ מלחמת אוקראינה-רוסיה, ובאותם ימים זכינו לשמוע מפי אחד מזקני וגדולי

הדור שליט"א עם כמה כמה בוודאי גדולה היא נחת רוחו של רבינו שלמה מכך, וכמה הוא ממתין שיעלו ויבואו לציון קדשו. אשרינו שזכינו!

"צריך להרגיל עצמו מאוד לאהב כלל ישראל ולדון כל אחד לכף זכות, ש[נה]ין אם הוא בעצמו יעשה חס ושלום דבר זה, [בודאי] היה מחפש בזכותו.."

(שמע שלמה השלם והמפואר עמוד יא)